

Fredagen 20 maj

Boktryckaren trycker . . . på

Samtidigt som bevaringskommittén nu avslutat sitt arbete med den tredje och sista delen av stadskärnan, Krafts rote, har stadsarkitektkontoret upprättat ett nytt stadsplaneförslag för kvarteret Kulturen mellan Tomegapsgratan och Adelgatan. Vad som väcker uppeende är att bevaringsplanen och stadsplanen går på rak kollisionskurs mot varandra.

Kroken gäller de tre små husen på Tomegapsgratans södra sida som ägs av boktryckaren Per-Håkan Ohlsson, även känd som kommunfullmäktiges ordförande (m). Dessa små hus har i flera olika bevaringsplaner betecknats som kulturhistoriskt värdefulla. I 1967 års inventering betecknades de som värdefulla (K2 i en tregradig skala), och gatan markerades som omistlig miljö. I den nu avslutade bevaringsplanen är husen rödmarkerade som betydelsefulla kulturhistoriska och/eller miljömässigt värdefulla byggnader.

I texten till bevaringsplanen pekar inventeraren, Inger Andersson, särskilt på betydelsen av dessa hus, som är byggda mellan 1820 och 1840, och som visar hur stora delar av staden tedde sig under 1800-talet och ännu en bit in på 1900-talet. Husen är den enda sträckning av småfolksbebyggelse med någorlunda genuin 1800-talskaraktär som ännu är kvar i Lund.

I det preliminära stadsplaneförslaget, som nu finns tillgängligt för markägarsamråd på stadsarkitektkontoret, föreslås husen rivna och ersatta med nya, bredare, och högre hus! Anledningen är att Per-Håkan Ohlsson som ägt och vanskött husen i över 40 år, nu vill exploatera marken som naturligtvis stigit i värde medan husen förfallit så skandalöst. Boktryckaren är ju inte precis känd för att vara någon större kulturvän när det gäller stadens miljö - i alltför

många fall har han agerat för mer eller mindre ohämmad privatbilism och rikligt med parkeringshus i staden, och senast i vintras motsatte han sig kulturmarkering av sina egna hus vid Bantorget (se VB6/1983).

Kulturenhus

Husen är mycket förfallna inuti (de nymålade fasaderna är i stort sett bara en kuliss), och inte ens med mycket stora insatser kan de lämpa sig att bli bostäder. Golven ligger under gatunivå, och ändå är det bara drygt 2 m i takhöjd. Det enda rimliga är att husen bevaras som de enda exemplen på småfolkets bostäder i Lund och inlemmas i Kulturens museum. Det borde naturligtvis ha skett för länge sen, men idag har Kulturen definitivt inte råd att köpa dem.

Det ska bli intressant att se hur alla partier som säger sig värna om stadens miljö kommer att ställa sig till stadsplaneförslaget. Moderaternas kulturfientlighet är utbredd och ökad, och Annika Annerby uttryckte i bevaringskommittén "sin positiva inställning till väl anpassad ersättningsbebyggelse". Det gjorde också Birger Rehn (s), medan hans parti-broder Per Lundgren i olika sammanhang sagt att husraden är mycket viktig och att det är en skandal att ägaren anvärdat dem så grovt. Socialdemokraterna tycks, som så ofta, vara splittade.

forts på sid 3

Hur gick det för Lund i Örebro?

Kommunistisk Ungdoms kongress i Örebro i den sistlidna långhelgen var en imponerande tillställning. Våldiga dekorationer, fanor som bars genom hallen vid högtidliga tillfällen, högstämda hälsningstal av ett betydande antal utländska gäster, applåder. Som iakttagare kände man sej både imponerad och undrande: Var inte ramen i största laget för KU, som ju ändå är ett politiskt ungdomsförbund av rätt måttlig storlek? Jag lät frågan gå vidare till Henrik Teleman som var en av tio delegater från Lund.

- Jag är inte så glad åt det. Dels stjal det tid från kongressförhandlingarna som faktiskt var rätt rumphuggna i många viktiga frågor, dels kostar det en massa stolar vilket KU inte har gott om. Men det är också påfrestande att lyssna till en massa formler och rituella hälsningar.

Tyvärr är detta med de tomma formerna och retoriken ett av det politiskt allvarligt komplex, nämligen en traditionalism i betänkligen mening som gjort sej allt bredare i KU.

- Ledande Vpk-are som besökte kongressen såg också lite betänksamma ut.

- Det vet jag inget om. Du bör också observera att det i olika beslut gjordes markeringar om att KU följer och propagerar för Vpks linje. Men de besluten var faktiskt inte självklara utan det fanns en om jag så får kalla det högergruppering som ville markera en större distans till Vpk.

- Du tänker kanske på det s k ombudsmannabrevet som det viskades om på kongressen, där ett antal KU-funktionärer hade kommit med sådana förslag?

- Det vet jag inget om. Men förhållandet mellan KU och Vpk väckte debatt på två sätt. Dels för att KUs linje i vissa stycken avviker från partiets, dels därför att det inte är självklart att KU som ungdomsförbund ska ta så omfattande skrivelser i t ex internationella frågor och ägna så mycket tid och kraft, både inför kongressen och på den, att diskutera dem, ofrånkomligen på bekostnad av mer konkreta ungdomsfrågor. Det är sådant de syftar på som talar om risken för att KU uppträder som ett miniparti.

- Du och KU-arna från Lund tillhör de kritikerna?

- Alla skåningar instämmer i stort sett i den och den får stöd också på andra håll i landet. Men kritiken led nederlag i alla viktigare omröstningar, det måste man konstatera.

- Är det skälet till att det för första gången på länge inte sitter någon från Lund i förbundsstyrelsen?

- Indirekt. Det fanns repre-

sentanter för opponenter i valberedningens förslag till ny styrelse, bl a Henrik Smith från Lund, men de var inte många. De valdes först men hoppade sen av när suppleantvalet visade vilken slag-sida styrelsen skulle få.

- Det sågs att det avhoppet hade diskuterats i förväg.

- Det vet jag inget om. Men du ska annars veta att diskussionerna allmänt är intensivare och mera omfattande inför KUs kongresser än inför t ex Vpks. Det är faktiskt en positiv sak.

- Det innebär att den nya förbundsstyrelsen är politiskt homogen?

- I stort sett, och det är bra. Nyansen finns dock, bl a just i frågan om förhållandet mellan KU och partiet. Det är en fråga som kanske även Vpk borde diskutera mer, ur sitt perspektiv.

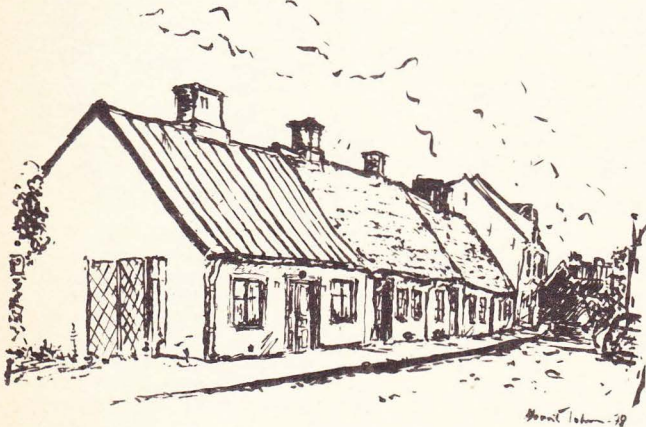
- Vad handlar er opposition om utöver detta med förhållandet till Vpk?

- Huvudfrågan är hur vi ska föra ut vår politik och bredda förbundet. På papperet är alla ens om att KU måste utvecklas till en massorganisation, men om det ska bli av måste politiken på avgörande punkter förändras jämfört med nu. Vi måste föra ett riktigt massarbete. Det innebär att vi första hand inte ska sträva efter att få ungdomar att ta ställning för KUs hela politik utan till progressiva delkrav som i sin förlängning är mobiliserande. På så vis stärker man den progressiva ungdomsrörelsen i allmänhet, vilket kan behövas. Som en biprodukt får man också personer som tar ställning för KUs hela politik, dvs blir medlemmar. Inte minst i Lund kan vi peka på framgångar av det slaget.

- Ändå tycks det ha funnits en misstro mot Lund som för en medlem av Vpk Lund påminde om attityden på partikongressen 1978.

- Det fanns det obestriddigen. En lundamotion om skrivning i skolprogrammet fälldes men sen antogs en alldeles liknande skrivning i alla fall, fast då kom den från annat håll.

forts på sid 3

MUSIKHUS NU!

Den 28 maj kommer stadens gator och torg att bli ett synbart bevis på den starka opinion som råder för ett kulturmejeri. Musik-, teatergrupper, skolbarn och alla som över huvud taget har intresse i denna sak kommer att gå ut för att ytterligare söka påverka stadens politiker och allmänhet. Ty denna månad kommer Lunds kommunalpolitiker att tvingas visa upp var de står i kulturpolitiken. Då skall man nämligen ta ställning för eller emot en upprustning av S. Mejeriet till musik- och kulturhus. Samtidigt tar man också ställning för eller emot ett bevarande av själva byggnaderna. I det här fallet är frågan om att bevara kulturhistoriskt intressant industribyggnad sekundär eftersom det primärt handlar om ifall Lunds musikintresserade ungdomar över huvud taget skall få någon plats inom kommunen. Som det nu är tvingas de olika musikföreningarna alltmer skära ner sin utåtriktade verksamhet, beroende på lokalbrist. Repetitionslokaler har redan många grupper tvingats hitta utanför Lunds kommun.

Musikgrupperna har vid ett flertal tillfällen gjort framställningar till kommunen om lokaler för sin verksamhet, dessutom har musikföreningarna presenterat olika utredningsalternativ (elverket och magasinet på Bredgatan) och nu senast S. Mejeriet. Kommunens intresse har emellertid hitintills varit mycket ljust och från moderaterna och fastighetskontoret har man direkt motarbetat ett kulturhus. Från det hållet vill man riva mejeriet (precis som man gjorde med det andra mejeriet i Lunds centrala del). Trots motstånd tvingades man genom musikgruppernas intensiva agerande att göra en utredning om kostnaderna för en upprustning av S. Mejeriet till musik- och kulturhus. Utredningen stannade vid ett totalbelopp på 13,1 milj. när fastighetschefen Rune Linder hade lagt på alla kostnader han över huvud taget kunde komma på. Musikföreningarnas egen utredning stannar vid 10 milj.; i praktiken får man nog tänka sig en summa mitt emellan.

När nu Lunds kommunalpolitiker i olika nämnder och styrelser tar ställning för eller emot, får man verkligen hoppas att den politiska majoriteten äntligen kommer till skott och beslutar om en upprustning av mejeriet.

Något förundras man över den velighet som visas när det gäller att tillmötesgå ett så känt och angeläget behov som kommunens musikintresserade ungdomar visat. Det var minsann annan fart på politikerna när det gällde att tillmötesgå stans näringslivs toppar vid upprustningen av Grand Hotell.

"Politiken att låta hundra blommor blomma och hundra åsiktsriktningar tävla är avsedd att befördra konstens och vetenskaps utveckling och en blomstrand socialistisk kultur i vårt land".

(Mao Tse Tung, Politiska Skrifter s. 236.)

Fausto Milla i Lund

Den 14 maj 1980 hade ca 600 flyktingar från El Salvador nått den honduranska gränsen. När de simmande försökte ta sig över floden vid Rio Sumpul hindrades de av soldater, utposterade längs den honduranska stranden, som sköt och mördade dem. De flesta flyktingarna var kvinnor, och 200 var barn. Genom överlevande vittnen fick Fausto Milla, en katolsk präst från Honduras, reda på massakern och offentliggjorde den i en skrift. Det blev början till ständiga trakasserier av honom och hans medarbetare.

Hans fortsatta arbete med att hjälpa salvadoranska flyktingar föranledde husundersökningar, förföljelser och två av hans medarbetare mördades. I januari 1982 gick han i landsflykt och hans arbete utgår nu från Managua i Nicaragua. Han anser sig kunna arbeta bättre för sitt land utanför än i Honduras.

Fausto Milla är på besök i Sverige och Lund. Han reser just nu runt till olika länder i Europa för att informera om förhållandena i Honduras. Eva Bendz, som VB talade med i mars förra året angående alfabetiseringskampanjen i Nicaragua, arbetar för den latinamerikanska sektionen inom organisationen Svalorna. Eva Bendz och Fausto Milla känner varandra från Managua, där de båda bor och arbetar.

Gud hellre död än röd

Honduras är något större än Nicaragua och ungefär en tredjedel av Sverige, och har 4 miljoner invånare. Det finns ca 20 000 salvadoranska flyktingar huvudsakligen samlade i två stora läger. Dessutom finns 6000 Somozasoldater som flytt undan sandinisterna. Genom militärmanövrer i Honduras (den senaste i februari i år) förses landet med vapen från USA, som används bl.a. till Somozasoldaterna och skickas till El Salvador. Honduras regering förnekar Somozasoldaternas existens och att tala öppet om, att man vet, har inneburit flera försvinnande. Formellt finns parlament och oppositionspartier, men i realiteten är den egentlige ledaren överbefälhavaren Gustavo Alvarez. Denna tillhör Moonsekten, en koreansk sekt med stark anknytning till USA, och Gustavo Alvarez anser sig vara Messias. Jämför Guatemalas Rios Montt, som anser sig vara direkt utsedd av Gud. -Polisen är helt under-

ställd militären. Det sker ständiga kontroller av befolkningen, då man måste kunna identifiera sig. På en sträcka av två mil blev Fausto Mills fyra gånger stoppad av vägkontroller. Även pressen är totalt kontrollerad. När Eva Bendz skulle resa ut från Honduras för några veckor sedan, beslagtogs tullen alla honduranska tidningar han hade.

Lekmannapredikanter

Även om många människor vill hålla sig utanför och inte blanda sig i eller vågar klaga för att då bli kända som oppositionella, så anser Fausto Milla att det finns en grund lagd för motstånd bland befolkningen. Han känner bäst till förhållandena bland bönderna där han hade sin församling. Han vet att det finns bönder som lyssnar på Radio Venceremos, Radio Havana och även på radio från Moskva. Man samlas i bibelstudiegrupper med lekmannapredikanter (10 - 12 000 i landet) och hjälps åt att tolka bibeln utifrån sin egen verklighet. Det finns också väpnade motståndsorganisationer. Armens soldatrekrytering sker bland unga, utbildade pojkar från landet, som i princip utsätts för hjärntvätt under två års militärtjänst. De är totalt rättslösa i den militära hierarkin.

Goda vänner, trogna grannar

I april/maj installerades en radarstation nära huvudstaden Tegucigalpa. Den är bemannad med 50 experter från USA och täcker hela Centralamerika och en del av havet utanför. USA har sin största ambassad i Honduras med 200 tjänstemän, 99 militära offentliga rådgivare och ett okänt antal CIA-agenter. Honduras president och Gustavo Alvarez säger sig också vara berdda att ta emot direkt trupphjälp från Nordamerika.

KL

Invandrarnämnd

— nej tack!

Invandrarföreningarna i Lund säger nej till invandrarnämnd i Lund. Vid rådgivande kommittén för invandrarfrågors sammanträde här om dagen redovisades LISOs (Lunds invandrades samarbetsorganisation) ställningstagande vid föreningens årsmöte. LISO organiserar idag ett 15-tal invandrarföreningar. Vid årsmötets diskussion i frågan om en invandrarnämnd deltog 10 föreningar. Omröstningen i frågan utföll med 8 mot invandrarnämnd, 1 för och 1 förening avstod från att rösta.

Av redovisningen i invandrar-kommittén framgick att man känt sej allmänt irriterad av att inte på förhand blivit informerad av Vpk om att en motion var på gång, och därför känt sig tagen på sängen. Man säger därför nej idag, men kommer att diskutera frågan internt och ska ta kontakt med invandrarorganisationer i kommuner där nämnd finns, för att bättre få en uppfattning om hur det fungerar. Man antydde att man i en framtid kunde ompröva sitt ställningstagande.

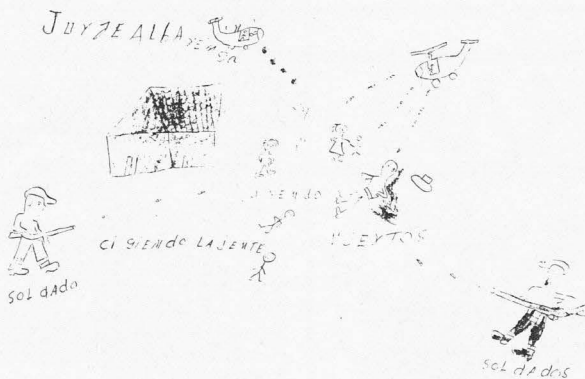

Invandrarbyrå bantas

Lunds invandrarbyrå kan kanske komma att drabbas hårt av nedskärningsdirektiven inför 1984 års budget. Enligt vad VB erfar, föreslås från stadskansliet - till vilket byrån hör - en nedskärning med 20 timmar i veckan, vilket motsvarar en halv tjänst. Sett i relation till att invandrarbyrån i så fall endast skulle få kvar två heltidstjänster, innebär ett sådant beslut att 1/5 av verksamheten måste tas bort.

Av den verksamhet som idag bedrivs från invandrarbyrån sysselsätter tolkförmedlingen en heltidstjänst. Övrigt arbete (att följa upp invandrarfrågorna inom kommunen, information, kontakter med invandrarorganisationer, tolkrekrytering/utbildning, viss administration m m) sysselsätter den andra heltidsarbetande på byrån. På de 20 timmar, som man nu diskuterar, genomförs den öppna rådgivningsverksamheten, och det är således den som hotas i första hand.

Enligt Svenska Kommunförbundet bemannar medelstora kommuner idag sina invandrarbyråer med i snitt 0,8 anställd/1000 invandrare. Omsatt till lundaförhållanden skulle det betyda ca 3,5 anställda på invandrarbyrå. Med 2,5 anställda ligger Lund idag betydligt under detta genomsnitt. Ska 1984 års budget medföra ytterligare en nivåsenkning?

Bilden ritad av en pojke i det största salvadoranska flyktinglägret.

Ormus och Ariman hand i hand?

Efter att i någon mån ha fördjupat mig i Almqvists berättelse om Ormus och Ariman och dessutom läst de senaste numren av VB drar jag en lättnadens suck och tänker på att det ändå är bra glädjande att VB-red och Karin Lentz står på det godas sida. För det är ju just godheten som den persiske världssanden Ormus representerar. Han känner i grunden människornas ondskas och vet att människosläktet är böjt för att bli mera ont än gott.

Redan i tidernas gryning när jorden låg nyskapad och orörd strävade den välvillige Ormus med att planera så att allt skulle gå väl. I denna urtid fanns ännu ingen önskap mellan honom och den gåtfulla och farliga världssande som hette Ariman. Den senare byggde inga hus och längtade inte efter några heller. Han saknade helt sinne för ägande och pryglar. Eftersom han var ett övernaturligt väsen kunde han trollo och förvandla hela berg till gnistrande juveler med en spark av sin fot om han så skulle önska. Han hade ett gott huvud men inga känslomässiga bindningar och om sanningen skall fram var han ganska – för att inte säga helt – amoralisk. Han var kort sagt det ondas princip.

Ormus och Ariman levde vid denna tid var för sig: den engagerade Ormus i sitt kansli och den enstörige Ariman i sin skog. Det var förmodligen därför som samsam upprätthölls. När de två råkade samman tog det hus i helsike. Den vanligen så svala och fåordige Ariman blev fly förbannad då det gick upp för honom att Ormus faktiskt tänkte sätta sina världsordnande planer i verket. "Broder! tänk likväl efter om det är förnuftigt och billigt, att vi i männen (dvs vi Principer) skola utstaka, huru människorna böra leva på jorden? Kunna de ej få bilda och utveckla sitt samhälle så, som deras anlag giva dem vink om?" Men Ormus känner människorna och vet att om de följer sina anlag utan att vara styrda av en helig princip (dvs godhetens princip, dvs honom själv) så går det åt helvete. "Jag", säger Ormus och han menar vad han säger, "jag är själva det goda i världen. Jag skall föra jord och mänsklighet till det som är gott: de skola följa mig och vara sälla, de må lida därvid hur mycket som helst." Och så var den världsbeckanta konflikten mellan den goda och den onda principen ett faktum. Innan Ariman skiljs från Ormus säger han olycksbådande att även om han varken har hus eller kansli och sällan följer givna planer skall han ändå utträtta någonting. Ormus i sin tur ger med förmodligen sammanbiten min sin registrator order att anteckna Ariman i "svarta boken under rubriken misstänkt person, såsom en, på vars uppförande man hädanefter skulle hava vakande ögon".

Ormus tar sitt ansvar. Man gör honom orätt om man tror att han bara är en fyrkantig byråkrat eller någon trivial vän av ordning. Han är en världssande som känner ansvar för hela mänskligheten. Han är också idealist och inte så lite av perfektionist. Han nöjer sig inte med något mindre än det absolut bästa för mänsklighetens räkning. Han är den goda makten – rent principiellt.

Ariman däremot är crosstif-

turen, den upproriska frihetsanden som liksom vinden blåser vart den vill. Han är det revolutionära upprorets ande som inte respekterar några lagar och som aldrig låter sig fångas och konserveras i några allmogliga vardagsrutiner. Han är hänförande och löftesrik men han är också farlig: i hans värld tar man många risker.

För ett ögonblick föll det mig in att sagan om Ormus och Ariman på sätt och vis handlade om "staten och revolutionen". Almqvist – själv orosande – levde ju under franska revolutionens efterdyningar. Den intrikata frågan om statens förhållande till revolutionen kan ha varit aktuell för honom, särskilt i ett land som Sverige som aldrig haft någon revolution. Vi har aldrig tält Ariman i detta land! Även i dagens politiska diskussioner bortser vi gärna från detta problem när vi skisserar det idealsamhälle som brukar kallas Socialismen. I de två senaste numren av VB har man återigen kunnat läsa denna svenska vision av en samhällsordning som "viljar på auktoritet, dvs kunskap, förmåga, insikt." Det har också sagts att Socialismen är "en ordning som baserar sig på självständigt reflekterande individer med förmåga både till känslor och inlevelse." Idealiskt, vackert och bra och helt i linje med själva godhetens princip. Endast det bästa är gott nog! Och den revolutionära kraften? Ariman? Var finns han? Jo, han har organiserat sig och anmält sig till en studiecirkel i marxistisk teori för politisk handling. Och när Socialismen på ett eller annat sätt har kommit till Sverige, promenerar han fredligt hand i hand med Ormus i en värld där det inte längre finns någon motsättning mellan det godas och det ondas princip. En utopi som är mycket hedervärd och respektabel – och mycket svensk.

En vanlig, kientrogen dödlig frågar sig dock på vilken sida om den Yttersta domen som detta underbara svenska fridsrike skall bli verklighet. Och hur? Kan VB-red. upplysa om det?

Richard Furumo

Och här fortsätter Ubåtsvalsen!

Allmänheten avrådes dock bestämt från att gå för några möjliga ubåtar på grund av strålningsrisken!

Lund sett från vänster?

Lagom till maj ger VPK Lund även i år ut "Lund sett från vänster". Som vanligt med diverse innehåll av blandad kvalitet. Ibland frågar man sig om synvinkeln verkligen varit så där särskilt vänster. Låt mig först slå fast att bildmaterialet är stort och genomgående av hög klass.

Boken (får man kalla den så?) inleds med en artikel av Bengt-Olle Bengtsson. Bengtsson analyserar högern i Lund, och visst bör vi även i offentliga sammanhang som detta utföra en sådan analys eller lite mindre pretentiöst, kartläggning. Artikeln är lång, synpunktsrik och inte alltför behäftad med teoretiskt nonsens, utan att riktigt engagera läsaren. För min del tror jag att författarens något osmidiga språk bidrar till att läsningen känns en smula tröttsam. Till författarens förtjänst hör dock att han eftertryckligt påpekar att lundahögern inte gjorde ett bra val i Lund

förra året. Och det är ju alltid upplyftande i tider som dessa.

Därefter kommer en liten lärd, men något pliktskyldigt, skiss om Bengt Lidforss, "känd lundabo". Svante Nordin står för detta porträtt av den gamle rabulisten, men varför denna tråkiga moralism? Har kanske, numera vännen Svante Nordin tyckt, att skall man skriva för VPK så skall man. Lite skabrösa skämt och för den delen även en smula karlaraktighet kan vi väl tillåta herr Lidforss så här efteråt?

Lite skämt och lustifikationer är just vad man saknar i boken som helhet. Jag tror inte jag ens drog på mun vid läsningen.

Boktryckaren forts från sid 1

Det är uppenbart att etablerade kommunalpolitiker inte vill stöta sig med kommunfullmäktiges ordförande och därför drar de sig nog för att kräva att husen bevaras. Det har tidigare turat visat – tjänstemän och politiker har vridit sig som maskar när frågan varit upp, och sen har den sopats under mattan. Ett tidigare stadsplaneförslag för hela kulturkvadranten som påbörjades 1962 hamnade i en låda efter 13 år!

Boktryckarens heder

Det enda som i viss mån kan rädda boktryckare Ohlssons heder är om han donerar husen till Kulturen, gärna med ett bidrag till upprustning. Husen gränsar i dag till Kulturens område och skulle kunna bli en värdefull utvidgning av dess museum, som annars inte har så mycket av den arbetande stadsbefolkningens historia att visa upp. Om man härigenom missar ett fåtal nya lägenheter som skulle kunna byggts i stället, är nog den förlusten värd att ta.

Thomas Schlyter

Lund sett från vänster

1983

Bokens till anslaget mest originella artikel heter "Naturen mellan husen". Tyvärr har inte författaren lyckats ro sitt spännande uppslag i hamn, men ändå, här finns verkligen en hel del att hämta. Man frågar sig bara varför eller hur i helskotta författaren Anders Tunlid lyckats undgå att nämna lundafauans mest fruktansvärda och tyvärr mest livskraftiga inslag; hundjävelen? I vilket fall som helst skall dom få sig en skopa ovet. Varder denna skopa härmed utdelad till såväl hundrackarna som dess ägare. Vad har förresten hänt med tofslärkorna på Klostergården?

Bokens lyft kommer som sig bör i slutet. André/Erikssons artikel om Lilla Räby, Tommy Olofssons nästan vackert självklara dikt "Som en hemlighet" och Gunnar Sandins välskrivna och exemplariskt disponerade uppsats "Produktionssätten, Maclean och Romeleklint gör årets lilla häfte värt mer än ett par tiot.

Men nog skulle Vpk kunna vara lite kvickare? Och finns det ingen idrott i Lund värd att skriva om?

Lärt, utsökta bilder, men inte särskilt kvickt skulle man kunna sammanfatta årets "Lund sett från vänster."

Kurt Karez

Hur gick det för forts från sid 1

Skolprogrammet hörde förresten till det som behandlades styvmoderligt på kongressen, även om skolfrågan sen lyftes fram i slutdokumentet. En orsak är väl att så få av ombuden var elever. De flesta jobbade och av dem dominerade de LO-anslutna ordentligt.

– Det är väl bra?

– Det är inte fullt så bra med tanke på att eleverna ändå utgör en tredjedel av KUs medlemmar. Kongressen var alltså inte tillräckligt representativ, varken sysselsättnings- eller åldersmässigt.

– Känner ni er nerslagna nu, delegater från Lund?

– Det är klart att vi inte jublar men vi tar det med fattning, för debatten före kongressen hade förberett oss ganska väl på vad som komma skulle. I Skåne och Lund ska vi förstas fortsätta att föra den tidigare, framgångsrika politiken. I nära och alldeles naturligt samarbete med Vpk.

Utfrågare: Gunnar Sandin

Bredgatan 28, 222 21 Lund
Tel 046/14 94 38 (onsd. efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 60:-/år.
Sättning och layout: VB-red på Acupress, Lund.
Tryck: Acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress
Postnummer Postadress

UTGIVARKORSBAND

Ubåtsvalsen

En rysk ubåt sprängdes i går morse i Höje å. Den senaste veckans otaliga kränkningar av farvattnen kring Lund - ryska ubåtar opererar ju numera i stim, som bekant - har resulterat i en av de intensivaste ubåtsjakterna i hemvärnets historia! Efterhand har spaningarna koncentrerats till ett område mellan Höjebromölla och Trolleberg och det kan anses i det närmaste helt bekräftat att den hiskeliga smäll, som i går morse hördes från Höje å-hället, kom från ubåtsmineringarna i ån och att det är en ubåt som utlöst minorna.

"Nu har vi dom djävlar!" mumlar chefen för hemvärnets submarina spaningskommando, Sven-Ubåt Andersson, upphetsat till VB:s utsände men vill av spaningstekniska skäl inte närmare utreda vad han avser med sitt uttalande.

Det råder dock ingen tvekan om att det är en rysk ubåt som sprängts i Höje å - man skall så småningom skicka ner dykare för att försöka sortera ut ubåtsdelar bland stulna cyklar och annat bråte.

Lär även ubåtskaptenen, beväpnad och tränad för att döda, ha gripits när han simmande försökte ta sig i land. Vid förhören har mannen, som lärt sig flytande skånska i en rysk spionskola, uppgivit att han uppehållit sej vid ån för att skjuta en and. Han hade därvid råkat ladda sin gamla hagelbössa med dubbel dos krut och hagel varför anden sjönk och han själv, omtöcknad av den kraftiga smällen, drattade i vattnet. Hans förvirrade uppreppande av "den där nere, den där nere!" syftade ingalunda på ubåten utan således på anden, hävdar han.

Förhørsledningen säger sig ha väntat en liknande historia men tvivlar inte på att man så småningom skall locka sanningen ur mannen. Många av den senaste tidens frågetecken kan nu börja rätas ut!

P.S. Har ubåten lyckats undkomma?

Sent i går kväll upptäcktes på Höje ås södra strand spår som kan tyda på att ett larvfotsföret fordon förekommit i området. Efter som man vet att ryska miniubåtar är försedda med både sim- och larvfötter befarar man nu att den svårt skadade ubåten, i skydd av mörkret, flytt över åkrarna söderut, kanske för att förena sig med en orolig moderubåt i Sege å.

Spaningsledningen vädjar till allmänheten att skärpa sin uppmärksamhet och inrapportera alla räfflade spår e d i den skånska myllan som kan tänkas vara indikationer på möjliga ubåtar.

Eftersom våra kunskaper om modern rysk ubåts teknologi är ofullständig kan det inte helt uteslutas att farkosten företer vissa likheter med en traktor med harv.

Vpk-reservation

I fastighetsnämnden har man *voterat* om hur ledamöterna ska sitta under sammanträdet. Anledningen var att Vpks ordinarie och suppleant ville sitta intill varandra för att kunna diskutera olika beslut också under sammanträdet. Det har nu omöjliggjorts genom ett absurt beslut, som innebär en försvagning av det kollektiva arbetet inom partierna och en undervärdering av suppleanternas roll. Det slår i första hand mot de mindre partierna och är i grund och botten odemokratiskt. Mest upprörande är det sätt på vilket beslutet genomfördes och den motivering som angavs.

Drivande i frågan har under hela varen varit Margareta Teleman (s). Med utsökt småaktighet har hon som enda motiv framfört sin mening att Vpk:arna inte bör tillåtas sitta tillsammans eftersom socialdemokraterna inte själva vill göra det. Att man med hjälp av en mindre ommöblering kunde tillåta alla partier att sitta i grupp var hon inte intresserad av. Nej, Vpks suppleant skulle bort.

När det kom till kritan tyckte nog alla att det var lite löjligt att rösta om placeringen. Först ville borgarna och sossarna att man skulle besluta utanför protokollet. När det inte gick hem försökte ordföranden Lennart Ryde (m) att kuscha Vpk:arna till att avstå ifrån omröstning. Till slut blev det dock votering. Resultat: Byråkratin 11 - demokratin 1 - nerlagd 1 (gissa vem som inte kunde bestämma sig!).

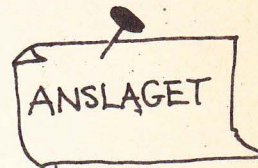
Vpk-reservation

Varför beslutar fastighetsnämnden att tillåta bilparkering på Gamla Mejeriets tomt? Det frågar VPK i en reservation. Att borgarna anser att bilar i största allmänhet är bra och bör tillåtas överallt visste vi redan. Men SAP då? Enda motivet tycks vara att Skånska Brands gamla fastighet nu ägs av kommunen. Det duger inte! En promenad från något av de befintliga (och ofta halvtomma) parkeringsanläggningarna till arbetet skulle knappst skada de kommunala tjänstemännen.

KARNEVAL med korv??

Skall korvarna räcka i år. Under förra årets karneval i Köpenhamn tog korvarna slut i hela stån efter bara en halv dags karnevalande. Dystra korvhandlare packade ihop sina stånd, trots att köerna utanför var enorma. Skall korvarna räcka i år?

Åk över och se efter för i år är det karneval hela pingsten. Skulle korven ta slut så kan du alltid dansa lite mer samba.

CYKLAR SÄLJES

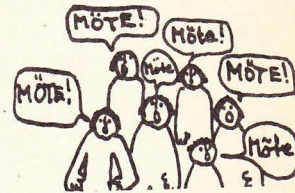
Billiga, begagnade och renoverade.

Ring 046/148155 el. 046/137016

Justa bananer

Även i vår tid skapas traditioner. En sådan är Bananfesten, som nu går in på tredje varvet. Det hela äger rum på Djingis Khan, Östra Torn och pågår från 18-tiden på fredag och t o m söndag.

Ingredienser: Karnevalståg, banancirkus, dragspel, piroger, gårdsflaggor, korv, dans, lådbilstävling, glass, dragkamp, drakflygning, clowneri, m.m. (skakas och blandas väl).

BLÅSORKESTERN repeterar Sviten. Palaestra söndag 22/5 kl 19. Mån och tis samling kl 8.00 på Clemenstorget för studioinspelning i Landskrona. PINGSTVANDRING Ring Gunnar Sandin 13 58 99 för inform.

Försommarvandring till Dalby lördagen den 4 juni För barn och vuxna

Vi samlas kl 10 vid linje 3:s ändhållplats på Linero

arr. VPK Lunds Pionjärer

M HÖRNAN

BUNNY RAGNERSTAM
En svensk tragedi
Del 1 Uppkomlingen Specialpris 75:-/del
Del 2 Ett prima liv eller 130:- för båda
Ord. pris 105:-/del

Gäller t o m 21.5.83

I veckan har inkommit nya nummer av följande tidskrifter: Pockettidningen R, Indianbulletinen, Sydasiens bulletinen, Schlager, Hertha, Förr och Nu, Tekla, Krut

Kompol har möte måndagen den 23/5 på partilokalen. Dagens politiska fråga: Beredning av fullmäktige bl.a.

VECKOBLADET

Redaktion: Lars Borgström, Kristina Lanthén och Ulla Henriks-son.

Nästa veckas kontaktredaktörer är: Lars Borgström 13 19 75 och Kristina Lanthén 11 30 86.